

РЕШЕНИЕ

№ 2902

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4934** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Р. М. М. срещу Решение, рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР в частта, с която е отказано изтриването и заличаването на лични данни на Р. М., обработвани в информационните фондове на МВР.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт в обжалваната част, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответната страна – директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ чрез своя процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства и изложените от страните доводи, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по заявление с рег. № 328605-26/ 21.

02. 2020 г. по описа на ГД „Национална полиция“, с което Р. М. е поискал заличаване на лични данни, обработвани в информационните масиви фондове на МВР.

С Решение № 328605-60/ 29. 05. 2020 г. на директора на ГДНП е отказано заличаване на лични данни /АУАН и НП/ на заявителя по неговото заявление. Посоченото решение е отменено с Решение № 7532/ 23. 12. 2020 г., постановено по адм. дело № 4610/ 2020 г. по описа на Административен съд – София град, като преписката е върната на административния орган за ново произнасяне.

Предвид това е издадено и Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР.

Административният орган е приел, че по отношение на въведените лични данни на заявителя във връзка са АУАН и НП приложими се явява Наредба № 1-157/ 1. 10. 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредбата/. Информацията за АУАН и НП се съхранява с оглед на предоставянето ѝ, по заявление на водача за собствените му данни на основание чл. 30, ал. 2 и ал. 3 и чл. 31, ал. 2, т. 1 от Наредбата.

Посочено е също, че в информационните фондове на МВР се обработват лични данни на Р. М. М. и от извършена справка в АИС „Управление на наложени глоби по наказателни постановления и извършване на плащания по тях чрез Интернет, СМС и УП /АИС АНД/ за съставени актове за установяване на административни нарушения и издадени наказателни постановления по ЗДвП, от която за Р. М. са установи 43 АУАН и 42 НП по ЗДвП, подробно описани в оспорваното решение. С т. 1 от посочения акт е разрешено изтриването и заличаването на личните данни на Р. М. М. във връзка с общо 9 АУАН, въз основа на които са издадени Наказателни постановления за нарушение на разпоредби от ЗДвП.

С обжалваната част по т. II от диспозитива на Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. директорът на ГДНП е отказал изтриване и заличаване на личните данни на Р. М. М., обработвани в информационните фондове на МВР, подробно изброени в 34 точки. Като мотиви за този отказ по всяка една от посочените точки е отразено едно и също основание – че тази информация е необходима при издаването на удостоверение за дисциплината на водача, съгласно чл. 30, ал. 2 и чл. 31, ал. 2, т. 1 от Наредбата. Отразено е също, че на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД тази информация е необходимо да се съхранява с оглед на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, както и за предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване. За част от АУАН и НП е посочено, че запазването на информация в АИСАНД на съответния АУАН и НП е необходимо, тъй като глобата по него към момента не е заплатена и при евентуално заплащане няма как системата да направи обвързване на плащането с документа.

В хода на съдебното производство са изискани доказателства за връчване на съответните наказателни постановления, както и да бъдат представени съдебните решения, посочени в т. 11, т. 13, т. 38 и т. 42 от мотивите на оспорения административен акт.

Във връзка с това са представени писма от ОД на МВР – [населено място] от РУ при МВР- [населено място], от които се установява, че не могат да бъдат представени исканите справки, тъй като АУАН и НП са унищожени след изтичането на 5-годишния срок за тяхното съхранение. Не е представено и НП 4823/ 2008 г. от РУ

при МВР – [населено място]. От СДВР са представени АУАН и НП, както и съдебни решения, подробно изброени в придружителното писмо.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК и от надлежна страна, имаща правото и интереса да оспори горепосочения индивидуален административен акт.

За да се произнесе по основателността на жалбата, съдът съобрази следното:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи при законосъобразно делегиране на пълномощия със Заповед № 8121з-1111 / 08. 10. 2019 г. на Министъра на вътрешните работи.

Актът е в предписаната от закона писмена форма, като съдържа задължителните по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

Не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предпоставка за отмяна на решението на основание 146, т. 3 от АПК.

При извършване на преценка относно съответствие на оспорвания акт с материалния закон съдът съобрази следното:

За да постанови обжалвания отказ, обективиран в т. II от Решение, рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г., директорът на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР е приел, че тази информация е необходима при издаването на удостоверение за дисциплината на водача, съгласно чл. 30, ал. 2 и чл. 31, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1-157/ 1. 10. 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредбата/. Отражено е също, че на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД тази информация е необходимо да се съхранява с оглед на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, както и за предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване. За част от АУАН и НП е посочено, че запазването на информация в АИСАНД на съответния АУАН и НП е необходимо, тъй като глобата по него към момента не е заплатена и при евентуално заплащане няма как системата да направи обвързване на плащането с документа.

Съобразно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Наредбата, информация за съставените АУАН, фишове и НП, издадени заповеди за прилагане на ПАМ, решения, присъди, както и вида и размера на наложените наказания и броя на отнетите контролни точки се съхранява в АИС АНД. Според разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от Наредбата, наказателните постановления, решенията, присъдите и заповедите се подреждат по реда на завеждането им в отделни папки и се съхраняват до изпълнението на наложеното наказание или приложената мярка не по-малко от 5 години.

Твърдението на жалбоподателя, че е изтекъл давностният срок на наложените наказания с НП, не представлява основание за заличаване на личите данни на жалбоподателя от АИС АНД.

Единствено изтичане на срок за обработване на данните, визиран в чл. 30, ал. 2 от Наредбата, който не е давностният срок по чл. 82 от ЗАНН, е повод хартиеният носител на съответното наказание да бъде унищожен. Изтичането на давностния срок

за изпълнение на административно наказание „глоба“ не е основание за заличаване на информацията от масивите на „Пътна полиция“ в АИС АНД, тъй като целите на отчетността на водачите на МПС, наложените им наказания и точките за извършваните от тях нарушения съобразно разпоредбата на чл. 27 от Наредба № I-157 от 01. 10. 2002 г. са други - те характеризират поведението на водача и се вземат предвид при определяне на всяко следващо извършено нарушение.

Следва да се отбележи, че служебна информация за водачите на МПС и тяхната дисциплина, съобразно разпоредбата на чл. 31 от Наредбата се предоставя и на други органи, съобразно законите им правомощия. Тази разпоредба, макар да не е посочена изрично от административния орган, не дава възможност личните данни на жалбоподателя, свързани с наложените му наказания във връзка с издадените АУАН и НП, да бъдат изтрети.

Разпоредбата на чл. 82, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН предвижда, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е „глоба“, но не съдържа задължение на административния орган за заличаване на наложеното с НП, фиш или ЕФ наказание „глоба“ от масивите на АИС АНД. Такова задължение за заличаване не се съдържа и в разпоредбата на чл. 168, т. 3 от ДОПК, съобразно която публичното вземане, каквото безспорно съставлява задължението за заплащане на наложена с НП глоба, се погасява по давност.

Следва да се отбележи също, че изтеклата давност за принудителното събиране на глобата не означава липса на възможност за доброволно заплащане на същата. В тази връзка следва да се приеме, че в обществен интерес е съхраняването на личните данни, свързани с нарушения по ЗДВП, по които, макар и с изтекла давност за принудително им събиране, не са заплатени дължимите глоби.

Жалбоподателят твърди, че административният орган не е приложил законосъобразно разпоредбата на чл. 69 от Регламента, тъй като не изложил мотиви, в съответствие с пар. 69 от Преамбюла на Регламента, който предвижда, че когато личните данни биха могли да се обработват законно, тъй като обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официално правомощие, предоставено на администратора, или по съображения, свързани със законните интереси на администратора или на трета страна, администраторът следва да докаже, че неговите неоспорими законни интереси имат преимущество пред интересите или основните права и свободи на субекта на данни.

Дори да се сподели този аргумент, отново не са налице основания за отмяната на оспорваната част от Решение, рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР, тъй като правилно административният орган е приложил разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от Наредбата.

Действително съгласно чл. 31, ал. 2 от Наредбата срещу заплащане на такса в размер, определен от Министерския съвет, се предоставя информация от звеното "Пътна полиция" при СДВР или ОДМВР по постоянен адрес на водача: 1. по заявление на водачите на МПС за собствените им данни - приложение № 4; 2. по искане на страни по граждански дела, снабдени със съдебно удостоверение.

Но дори да се приеме безкритично твърдението на жалбоподателя, че той няма намерение да изисква своите данни по реда на чл. 31, ал. 2, т. 1 от Наредбата, отново не са налице основания за тяхното заличаване, доколкото същите се съхраняват не само поради възможността самото лице да ги поиска, но и поради възможността същите да бъдат поискани от страни по граждански дела.

Съгласно чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД правилата на тази глава се прилагат при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване, поради което правилно административният орган се е позовал и на посоченото основание. Безсъмнено административното нарушение, макар да не представлява престъпление, представлява заплахата за обществения ред и обработването на лични данни, свързани с извършени административни нарушения по ЗДВП, законосъобразно е било предмет на разглеждане по глава осма от ЗЗЛД.

В тази връзка следва да се посочи, че и разпоредбата на чл. 17, т. 3, б. „б“ от Регламент ЕС 2016/679 /Общ Регламент относно защита на данните, Регламента/ изключва приложението на пар. 1 и пар. 2, свързани със заличаването на личните данни, когато обработването е необходимо за спазване на правно задължение, което изисква обработване, предвидено в правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора или за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора.

Безспорно възможност личните данни да не бъдат изтрети, въпреки искането на съответното лице, се съдържа в Наредба № 1-157/ 1. 10. 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредбата/, поради което дали искането е било разгледано по реда на глава 8 от ЗЗЛД, вместо по чл. 17 от Регламента /в каквато насока са аргументите на жалбоподателя/, не е нарушило по никакъв начин правата на жалбоподателя.

Не се споделя твърдението в жалбата, че при липса на влязло в сила НП няма и основание за включване и обработване в централизираната автоматизирана информационна система на лични данни на водача по отношение на наложени му наказания, приложени принудителни ПАМ, както и отнети контролни точки.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 5 от Наредбата предвижда, че за всеки водач, получил свидетелство за управление на МПС, се водят на отчет данни за наложените наказания и приложените принудителни административни мерки. В съответствие с чл. 53 от ЗАНН налагането на съответното наказание се извършва от компетентния административнонаказващ орган. Поради това независимо дали конкретно наказание, наложено от административнонаказващия орган, е влязло в сила, същото подлежи на вписване по реда на основание чл. 27, ал. 1, т. 5 от Наредбата, доколкото няма законово изискване за вписване единствено на наложените наказания, които да са влезли в сила.

Единствено отмяната на наложените административни наказания е предпоставка за заличаване на личните данни, съдържащи се в АУАН и НП. В тази връзка правилно административният орган е заличил личните данни по АУАН и НП, които са отменени с влезли в сила съдебни актове, тъй като тяхното налагане е прието за незаконосъобразно.

Без значение е дали оспорваните АУАН и НП са връчени на жалбоподателя, тъй като това не променя факта на тяхното издаване и налагането на съответното административно наказание. Невръчването на издаденото НП има за последица невлизането в сила на съответното наказателно постановление и дава възможност за

неговото обжалване, което обаче следва да се извърши по друг процесуален ред, недопустим в настоящото съдебно производство.

Съдът не споделя твърдението в жалбата, че административният орган не е посочил конкретни основания за съхраняване на лични данни. Напротив – те са формулирани изрично и ясно, като за всеки един от посочените в решението АУАН и НП административният орган е посочил конкретни правни основания, които налагат съхраняването на личните данни. В случая не следва да се поставя знак за равенство между конкретно посочване на основанията за съхраняване на личните данни и конкретизиране на случаите, в които е необходимо да бъде представена справка, съдържаща лични данни. Поради това неоснователно е твърдението в жалбата, че указанията на съда, дадени с Решение № 7532/ 23. 12. 2020 г., постановено по адм. дело № 4610/ 2020 г. по описа на Административен съд – София град, не са изпълнени.

Обстоятелството, че по делото не бяха представени АУАН и НП по т. 1, т. 2, т. 10 и т. 15 от т. II от диспозитива на обжалваното решение също не е основание за заличаване на личните данни по повод на тяхното издаване. Установява се, че същите не се съхраняват, поради изтичането на минимално определен петгодишен срок за това, поради което административнонаказващият орган не е имал задължение да съхранява НП след изтичането на тези срокове и законосъобразно преписката е унищожена. След като НП не е налично, то единственият годен източник на информация остава автоматизираната информационна система за управление на административнонаказателната дейност /АИС АНД/ и съставената въз основа на нея справка на водача. Тя представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява по задължителен за съда начин датата на връчване на съответното НП, поради което и при липсата на доказателства, които да я оборват, решаващият състав приема за безспорни фактите такива, каквито са отразени в нея.

Същевременно обаче са налице основания за заличаване на данните по т. 20, т. 26 от т. II от диспозитива на Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, тъй като от събраните по делото доказателства се установи, че посочените в тях наказателни постановления - НП 33609/ 25. 10. 2010 г. и НП № 71729/ 13. 07. 2011 г. са отменени с влезли в сила съдебни актове - съответно с Решение от 01. 06. 2017 г. по НАХД № 1368/ 2017 г. по описа на Софийския районен съд /л. 193 - л. 194 от делото/ и Решение от 23. 12. 2015 г. по НАХД № 8897/ 2015 г. по описа на Софийския районен съд /л. 208 - л. 209 от делото/. Ето защо неправилно административният орган е приел, че по отношение на личните данни в т. 20 и т. 26, посочени в т. II от диспозитива на административния акт, са налице предпоставките за тяхното съхранение, поради което оспореният административен акт в тази част следва да бъде отменен.

В останалата част жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР **в частта по т. II, т. 20 и т. 26**, с които е отказано изтриването и заличаването на лични данни на Р. М., обработвани в информационните фондове на МВР.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. М. срещу Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР в останалата част.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: